

Novo svjetlo Stepinčevih poruka

Spomen 51. obljetnice smrti i liturgijski spomendan bi. Alojzija Stepinca – mučenika koji je neizmjerljivo volio svoj hrvatski narod i sveca koji je opraštao svojim neprijateljima – mogao bi otkriti novo svjetlo, specifično svjetlo Stepinčevih poruka, za bolje razumijevanje aktualnih kušnja i previranja u suvremenome hrvatskom društvu. Kolika je važnost lika, života, djela i svjedočenja blaženoga hrvatskog kardinala i kolika je njegova aktualnost, potvrdio je i papa Benedikt XVI. prihvaćajući poziv na pohod Hrvatskoj navodeći da će hodočastiti na grob bl. Alojzija Stepinca i na njemu se pomoliti i time na svoj način potvrditi i još osnažiti gestu koju su već učinili gotovo svi predsjednici biskupskih konferencija europskih zemalja koji su u Zagrebu u rujnu prošle godine sudjelovali na zasjedanju Vijeća europskih biskupskih konferencija i proslavi 50. obljetnice blažene smrti zagrebačkoga nadbiskupa mučenika. Sve to potvrđuje koliko je već, usprkos sporadičnim medijskim često zlonamjernim osporavanjima, hrvatski mučenik Stepinac postao jedinstveni znak u Crkvi u Europi, a po tome, može se reći, i u svijetu, pa je neizbježno da poruke toga bogoljubnog, domoljubnog i čovjekoljubnog hrvatskog velikana budu svjetlo svim dobronamjernim hrvatskim građanima.

Nisam bio persona grata ni Nijemcima ni ustašama. Nisam bio ustaša, niti sam položio njihovu zakletvu, kako su učinili vaši činovnici koji su ovdje. Hrvatski se narod plebiscitarno izjasnio za hrvatsku državu i ja bih bio ništarija kad ne bih osjetio bilo hrvatskoga naroda koji je bio rob u bivšoj Jugoslaviji« – doslovno je rekao nadbiskup Stepinac 3. listopada 1946. u svome govoru na montiranom političkom procesu u Zagrebu. StepinacTim riječima, a potvrđuju to i brojni drugi njegovi javni istupi, nadbiskup Stepinac politički se jasno distancirao od nacizma i fašizma i poručio kako legitimna želja hrvatskoga naroda da ima svoju vlastitu samostalnu državu nema ništa zajedničko ni s nacizmom ni s fašizmom, ali ni s komunizmom odnosno boljševizmom. Hrvatski narod, kao i svaki drugi narod, ima potrebu i pravo na normalnu, demokratsku, pravnu, slobodnu i prosperitetnu državu, i nadbiskup Stepinac dijelio je to uvjerenje s mnogim pripadnicima hrvatskoga naroda, premda je znao da Nezavisna Država Hrvatska, kakva se pokazala, nije mogla biti ostvarenje tih težnja. Hrvatski narod i danas ima jednaku potrebu i pravo na normalnu, demokratsku, pravnu, slobodnu i prosperitetnu državu i dobro znade da sadašnja Republika Hrvatska, kakva se dosada pokazala, to još uvijek nije, premda bi mogla to postati. Rekavši za sebe da bi bio ništarija kad ne bi osjećao bilo svoga naroda, bl. Stepinac vrlo je jasno i snažno opomenuo sve one u hrvatskoj naciji koji zlorabe sadašnju Hrvatsku, koji opstruiraju ili svjesno premalo čine da bi hrvatska država bila normalna, demokratska, pravna, slobodna i prosperitetna. Kad bi ljudi na odgovornim mjestima, na svim razinama, poput bl. Stepinca osjećali bilo svoga naroda, onda bi prestali produbljivati podjele u narodu, prestali bi svoje osobne ambicije i interese pretpostavljati općem dobru te bi našli načine da u Hrvatskoj dođu na vlast poštenu, kompetentni, državotvorni i dostojanstveno suradnički otvoreni političari koji bi stvarno slijedili bilo hrvatskoga naroda. Jesu li hrvatski političari imalo svjesni kamo vode sadašnji mentaliteti podložnosti, isključivosti, samodostatnosti, ambicioznosti i daljnje usitnjavanja organiziranih političkih snaga? Jesu li hrvatski političari imalo svjesni svoje povijesne odgovornosti u kritičnim povijesnim trenucima kao što je sadašnji povijesni trenutak i jesu li svjesni svoga djelovanja protiv svoga naroda kad god ne slijede bilo svoga hrvatskog naroda?

I ja vama kažem: možete se okretati na prsa ili na leđa, na lijevu ili na desnu stranu, možete pristati uz ovaj ili onaj sustav ili skupinu, izvan Krista nećete naći ništa boljega, pa da vam obećaju ili dadnu baš cijeli široki svijet. A znate li zašto ne? Križ u VukovaruZato što čovjek nema samo tijelo, nego ima i dušu« – rekao je nadbiskup Stepinac na euharistijskom kongresu u Starom Gradu na Hvaru 18. kolovoza 1940. godine i izrekao iznimno aktualnu poruku za naše doba globalizacije i ustoličenja profita i novca kao jedinoga božanstva. Isticanje da čovjek uz tijelo ima i dušu, zapravo je podsjećanje na pravo dostojanstvo ljudske osobe koje se ne može ostvariti tek zadovoljenjem tijela, tj. materijalnim dobrima i užicima. U aktualnim prilikama hrvatskoga i europskoga društva, tko se god, bio ili ne bio vjernik, iscrpljivao u nastojanjima da zadovolji svoje tjelesne, tj. materijalne potrebe, teško riskira da trajno bude frustriran, nezadovoljan, depresivan – jednom riječju nesretan. Upravo u tim okolnostima iznimno je golema zadaća suvremenih Isusovih učenika u hrvatskom narodu živjeti i tako drugima svjedočiti trajne univerzalne vrijednosti koje neizmjerljivo nadmašuju materijalne ili tjelesne vrijednosti, a jamstvo su ne samo da će neovisno o materijalnom stanju živjeti u zadovoljstvu i miru nego da će biti slobodni i sposobni, surađujući s Kristom, preobražavati i osobne živote i stanja u svojim obiteljima te zajednicama, kako crkvenim, neformalnim, tako i cjelokupnoj društvenoj i narodnoj zajednici. Bl. Stepinac danas ne svijetli ni svojim društvenim položajem ni imetkom kojim je

raspolagao, nego svojim nasljedovanjem Krista, svojom ljubavlju prema Bogu, čovjeku i domovini, svojim trpljenjem za istinu, svojim opraštanjem – jednom riječju: življenjem većih vrijednosti od svih materijalnih i tjelesnih.

Ivan Miklenić
Glas Koncila